

[Wilhelm]

get betydelig anbringelse af passiv kapital fra værftets overskud.

B&W har ikke i samme omfang udført en sådan modernisering, men har til gengæld lavet kapitaludtræk på alle leder og kanter: 15,6 mill. kr. til en containerfabrik i Vesttyskland, 14,9 mill. kr. er søgt over i skattely i noget, man kalder B&W Luxembourg S.A. Og så de seneste manipulationer, hvor man i virkeligheden laver kapitaludtræk, nu ikke længere fra B&W – det er spørgsmålet, hvor meget der er at trække mere dér – men fra andre selskaber, man har bragt under den samme hat på en måde, hvor jeg i hvert fald har svært ved at se forskellen, når vi sammenligner med affæren om Bomuldsspinderierne og Boss of Scandinavia for nogle år siden. Men vi ved jo også, at bagmandslovgivningen herhjemme er sådan, at alt er tilladt, indtil det er gået galt. Man kan ikke sætte ind over for disse manipulationer med den lovgivning, flertallet i dette ting lavede i foråret 1975 og kaldte bagmandslovgivningen. Man kan ikke sætte ind mod noget af det, for tabene er lidt, og for det er gået galt.

Så har der været tale om støtten, og vi skal endnu en gang fra flere sider høre myten om, at man går mindre vidt herhjemme end de fleste andre steder. Det er muligt, at man kan finde nogle nuancer, når man læser det bilag tæt, der er i redegørelsen, om de andre steder, men det skal dog nævnes, at den indirekte støtte gennem kurstabene på skibskreditobligationer nu løber op i over 700 mill. kr. på årsbasis. Lad mig sige med det samme, at jeg kender godt den indvending, at det jo ikke er nogen støtte, for ellers kunne de bare låne i udlandet til en lavere rente. Jeg kunne tænke mig, at de, der fører det argument i marken, også ville komme op og sige, når vi snakker om rentesikring til det almenyttige byggeri, at det jo ikke er nogen støtte, for alternativet var jo bare, at de gik ud og lånte til 7 pct. i udlandet, men dér hører vi desværre aldrig det argument, og det er selvfølgelig også noget sludder. Den indirekte støtte gennem kurstabene på Skibskreditfondens obligationer er altså nu oppe på over 700 mill. kr. om året.

Men der er jo anden støtte end det. Jeg kan ikke remse det alt sammen op, men bare give et enkelt eksempel.

Frederikshavn Værft, som jeg nævnte før, denne tørdok nr. 4, de byggede deroppe i

1975, fik i tilskud 3½ mill. kr. fra egnsudviklingsrådet og i lån 15,6 mill. kr. fra Den europæiske Investeringsbank. Det er også noget, Danmark er med til. Stålafdelingen, som blev moderniseret i 1976–77, fik over 3 mill. kr. i tilskud fra egnsudviklingsrådet og 13 mill. kr. i lån fra egnsudviklingsrådet, så det er altså ikke kun i Nordtyskland, man bruger egnsudviklingsstøtten til værftsindustrien. Det samme kunne jeg nævne for Nakskov osv., men det har jeg ikke tid til.

En interessant ting ved det, der er sket, og som bekræfter, hvad det er, værftskapitalen har brugt krisen til, er, når man kigger på, hvordan lønandelen er blevet reduceret i forhold til det, man kalder værditilvæksten, altså det, der er tilbage, når materialerne og de egentlige udgifter til den slags er betalt. Så har man en værditilvækst, som man deler op i lønudgifter og noget, der kaldes en rest. Helt op til krisen, helt op i regnskabsårene 1972, 1973 og 1974 var denne rest – og hvad er det? – det er renteudgifter, og det er profitter – mindre end 25 pct. af lønudgifterne, men i 1976 og 1977, som er de seneste regnskabstal, der foreligger, det er redegørelsens side 18, er denne rest, renteudgifter og profitter, over 50 pct. af lønudgifterne.

En anden måde, det samme viser sig på, er, at produktiviteten i den samme periode – det er kun 3 år, det drejer sig om her, hvor man virkelig har benyttet krisen til at bortrationalisere og til at hæve profitterne – er steget ikke 16 pct., men 16 pct. mere, end produktiviteten i gennemsnit er steget i industrien. Det kan man også læse, hvis man tør læse det på den måde, på side 18 i redegørelsen.

Driftsresultaterne før skat, som redegørelsen har på side 20, viser, at man for første gang i mange, mange år i 1976 og 1977 har nogle fremragende driftsresultater, samtidig med at man fyrer folk i tusindvis. Og det er ikke kun de nominelle beløb, det er også – som det er opgjort dér – i procent af omsætning før skat. For første gang – i hvert fald så lang tid denne redegørelse går tilbage og formodentlig altid – er dette driftsresultat i procent af omsætningen, før skatten er betalt, 6½ pct. af omsætningen. Det har aldrig været så højt i skibsværftsindustrien, og det er nu højere end for industrien som helhed, hvad det heller ikke har været før.